

januar 1952 til afstemning, idet det amerikanske forslag betragtedes som det principale, hvorfor der først stemtes om ændringsforslagene. Storbritannien trak to afsnit af sit forslag tilbage. Afsnittet om at optage en bestemmelse om tilladeligheden af forbeholdet i fremtidige flersidede traktater blev vedtaget med 24 stemmer mod 15; Danmark afholdt sig fra at stemme. Endvidere vedtoges bestemmelsen om at pålægge generalsekretæren med hensyn til forbehold til folkedrabskonventionen at lade sig lede af domstolens responsum med 23 stemmer mod 14, medens 12, deriblandt Danmark og Norge, undlod at stemme. Begge disse afsnit indgik derfor i det amerikanske forslag. Derimod forkastedes det britiske forslag om, at generalsekretæren for andre traktaters vedkommende skulle følge den af kommissionen foreslåede regel, at alle stater skal være enige om at tillade et forbehold, med 11 stemmer for, 29 imod (deriblandt de skandinaviske lande).

Et venezuelansk forslag om at indføre en anbefaling til alle stater om med hensyn til folkedrabskonventionen at lade sig lede af domstolens responsum vedtoges med 17 stemmer mod 6, 24 afholdt sig fra at stemme.

Man stemte herefter om et af Belgien, Argentina og Ægypten den 3. januar fremsat ændringsforslag, der indeholdt en omrødet tekst til hele den operative del af det amerikanske forslag. Første del af det belgiske forslag faldt bort som følge af de vedtagne britiske ændringer, men anden del om generalsekretærens beføjelser ved fremtidige konventioners deponering vedtoges ved en række delafstemninger; dog forkastedes en passus, hvorefter generalsekretæren ikke måtte betragte nogen stats afgørelse som forhindrede stater, der har taget forbehold, i at blive part i konventionen i forhold til stater, der har accepteret forbeholdet. 18 stemte for, men 24 imod, deriblandt de skandinaviske lande.

Det ændrede amerikanske resolutionsforslag, hvori kun indledningen var tilbage af

den oprindelige tekst, kom herefter til afstemning under eet og vedtoges med 23 stemmer mod 18, medens 7 afholdt sig fra at stemme. De skandinaviske lande stemte imod.

En særlig afstemning fastslog, at alle andre forslag herefter ansås for bortfaldet.

I plenarmødet den 12. januar 1952 blev det af 6. udvalg godkendte forslag til resolution vedtaget med 32 stemmer mod 17, medens 5 afholdt sig fra at stemme. Nederlandene fremsatte et ændringsforslag, der gik ud på at fastslå det ønskelige i, at kommissionen for international ret i forbindelse med kodificeringen af traktatretten påny undersøgte spørgsmålet om forbehold under hensyntagen til de i 6. udvalg fremsatte anskuelser. Generalsekretæren skulle indtil videre følge sin hidtidige praksis med hensyn til forbehold overfor traktater. Ændringsforslaget blev imidlertid for alle punkters vedkommende forkastet, omend med ringe flertal. Danmark, Norge og Sverige, Storbritannien og de britiske dominions, Nederlandene og Frankrig stemte for ændringsforslaget og imod den endeligt vedtagne resolution.

b. Definition af angreb.

Under 5. plenarforsamlings behandling af spørgsmålet om staters pligter i tilfælde af fjendtligheds udbrud vedtoges det ved en resolution af 17. november 1950 at henvise et af Sovjetunionen fremsat forslag om at definere begrebet „angriber“ til kommissionen for international ret til nærmere overvejelse.*) Drøftelsen af spørgsmålet på kommissionens 3. samling drejede sig især om, hvorvidt man skulle opregne de enkelte handlinger, der kunne karakteriseres som et angreb, eller formulere et almindeligt princip. Kommissionen fandt den sidste form den eneste praktiske, men nåede dog ikke til nogen virkelig definition. En redagørelse for den stedfundne undersøgelse blev givet i kapitel III af kommissionens beretning om samlingen.

*) Se beretn. 5. saml. s. 28.